

Cartea lui Daniel - O sută douăzeci și patru

Dezvăluirea lui Daniel 11:40 – O examinare profetică a paralelismelor istorice și a evenimentelor viitoare

Jeff Pippenger
2024-03-08

Dedicăm timp pentru a expune structura capitolului unsprezece din Daniel, în timp ce abordăm versetul patruzeci. Versetul patruzeci este paralela versetului paisprezece din capitolul opt al cărții lui Daniel, în sensul profetic că lumina, pe care Hristos, ca Leul din seminția lui Iuda, a desigilat-o în 1798, se întemeia pe Daniel capitolul opt, versetul paisprezece; tot astfel, lumina pe care El a desigilat-o în 1989 se întemeia pe versetul patruzeci.

Așa cum am arătat, dar nu am abordat în mod efectiv într-un articol anterior, atunci când se folosește metodologia ploii târzii a „linie peste linie”, versetul patruzeci prezintă două linii distincte, căci el cuprinde timpul sfârșitului atât pentru mișcarea primului înger, cât și pentru mișcarea celui de-al treilea înger.

Când punem împreună „vremea sfârșitului” din versetul patruzeci, în 1798, și „vremea sfârșitului” lui, în 1989, constatăm că Daniel capitolul opt, versetul paisprezece, se aliniază cu Daniel capitolul unsprezece, versetul patruzeci, căci amândouă reprezintă cunoștința care este desigilată în istoria profetică a celor trei îngeri din Apocalipsa paisprezece. Ele sunt, de asemenea, legate prin faptul că versetul paisprezece este viziunea „mareh” a „aparității” subite a lui Hristos la templu, iar versetul patruzeci este viziunea „chazon” a celor două mii cinci sute douăzeci de ani de istorie profetică. Una este un punct în timp, cealaltă este o perioadă de timp.

Moja predstavlja obnovu i očišćenje hrama, a druga uništenje i gaženje hrama. Jedna predstavlja dvije hiljade i tri stotine godina, a druga dvije hiljade pet stotina i dvadeset godina. Jedna je predstavljena rijekom Ulaj, a druga rijekom Hidekel. Jedna predstavlja čovječstvo, a druga predstavlja božanstvo. Ispravno shvaćen, četrdeseti stih u vezi sa četrnaestim stihom zadivljujuće je dubok. Godina 1798 predstavlja djelo božanstva, a 1989 predstavlja pobunu čovječstva.

Am recunoscut în articolul precedent că descrierea biruirii a trei obstacole de către împăratul de la miazănoapte este prezentată într-o succesiune ordonată, însă aplicarea efectivă a evenimentelor înfățișate trebuie făcută cu grijă, deoarece versetele patruzeci și doi până la și incluzând versetul patruzeci și patru sunt, de fapt, aliniate cu versetul patruzeci și unu, care este legea duminicală ce urmează curând în Statele Unite. Acolo se realizează întreita unire și tot acolo începe solia marii strigări din „răsărit” și din „miazănoapte”.

នៅក្នុង ដានីយ៉ៃល ជំពូក ១១

សិស្សសរសៃសនាចក្រអាដវិនទីសុទតាមរយៈប៉ុន្មាននាំកន្លងមក បានទទួលសុគាល់ថា ដានីយ៉ៃលប្រើបច្ចុប្បន្នសេដាកលាកម្មយន្តនៅក្នុងការបង្ហាញរបស់លោកអំពីរឿង។ អ៊ុយរាយ៉ា សុមីធ បានកត់សម្គាល់អំពីរឿងនេះនៅក្នុងសៀវភៅ Daniel and Revelation។ ជាដំបូង ដានីយ៉ៃលកំណត់សម្គាល់ពីរបៀបដលៃរួមគ្នាសំរាប់ការគ្រប់គ្រងពិភពលោក

ហើយបន្ទាប់មកនៅក្នុងឧបន្ទាប់ៗ
លោកត្រូវឡប់ទៅកាន់ដើមដំបូងនៃបុរេភូតិសាស្ត្រវិញ
ដោយកំណត់សម្គាល់អំពីការឈ្លនះដោយនយោបាយ ហើយក៏កំណត់សម្គាល់ផងដែរថា
រួមមានអនុគរកម្មជាមួយបុរាណសុត្ររបស់ព្រះយ៉ាងដូចម្តេច
ក្នុងបុរេភូតិសាស្ត្រដដែលនោះ។ បន្ទាប់មក ជាចុងក្រោយ
លោកកំណត់សម្គាល់អំពីរបៀបដៃជើងមកដល់ទីបញ្ចប់របស់វា។
គោលការណ៍ដដែលនឹងលើកឡើង គួរឲ្យមានហេតុថា «ផ្លូវមិត្តភាពទៀត ហើយពង្រីក»។

Acest procedeu în trei pași este identificat în versetele patruzeci până la patruzeci și cinci.
Versetele patruzeci până la patruzeci și trei identifică procesul în trei pași prin care Roma Modernă
capturează planeta Pământ, apoi, în versetul patruzeci și patru, Daniel revine la versetul patruzeci
și unu, când „veștile” sunt atunci proclamate de către steagul celor o sută patruzeci și patru de mii,
iar când papalitatea pornește apoi cu mare furie ca să nimicească și să stârpească cu desăvârșire pe
mulți. Apoi, în versetul patruzeci și cinci și în capitolul doisprezece, versetul unu, papalitatea
ajunge la sfârșitul ei, fără ca nimeni să-i vină în ajutor, între mări și muntele cel slăvit și sfânt, pe
măsură ce se încheie timpul de probă al omenirii.

Mu murongo wa mirongo itatu wa Daniyeli cumi na umwe, dusangamo intangiriro y'amateka
Umuvandimwe w'Umugore White asubiramo ijambo ku rindi kugeza ku murongo wa mirongo
itatu na gatandatu, hanyuma akandika ati: “ibintu bisa n'ibisobanuwe muri iyi mirongo bizabaho.”
Umurongo wa mirongo itatu n'uwa mirongo itatu na umwe byerekana ihinduka ry'amateka rivana
i Roma ya gipagani rijya i Roma ya gipapa nk'ubwami bwa kane n'ubwa gatanu bw'ubuhanuzi
bwa Bibiliya, uko bikurikirana. Umurongo wa mirongo itatu na umwe usobanura amateka
ahagarariye uburyo Roma ya gipapa yashyizwe ku ntebe y'ubutegetsu bw'isi mu mwaka wa 538.

În versetul treizeci și unu, primul lucru identificat este momentul în care Clovis, regele francilor
(Franța modernă), s-a ridicat în sprijinul papalității în anul 496. Clovis s-a convertit atunci de la
păgânismul fățiș la păgânismul ascuns al catolicismului (religia soției sale, Clotilda). El și-a
dedicat apoi tronul înălțării papalității pe tronul pământului. Clovis era reprezentat în verset prin
„brațele”, căci și-a consacrat brațul puterii militare și brațul puterii bănești lucrării pe care a
întreprins-o atunci.

Lucrarea inițială a lui Clovis a reprezentat lucrarea tuturor regilor Europei odinioară păgâne, care
erau sortiți să ofere diferite forme de sprijin curvei Romei pe măsură ce istoria se desfășura. Clovis,
iar după aceea Franța, a fost uns de Biserica Catolică cu titlul de întâiul născut al Bisericii Catolice
și, de asemenea, de fiica cea mai vârstnică a Bisericii Catolice. El a fost simbolul celui dintâi dintre
mulții regi care aveau să curvească împreună cu curva Tirului.

În acest sens profetic, Clovis fusese reprezentat prin Ahab, care de asemenea săvârșise curvie cu
Izabela (simbol al bisericii catolice în cartea Apocalipsei) și care era totodată regele de frunte al
celor zece seminții, după cum Clovis a devenit simbolul principal al celor zece coarne (vezi
capitolul șapte din Daniel) ale Romei păgâne. Acei regi ai Europei aveau să așeze în cele din urmă
pe tronul pământului pe desfrânata Babilonului. În acest sens, atât Ahab, cât și Clovis reprezintă
Statele Unite, care săvârșesc curvie cu papalitatea în zilele din urmă.

Ronald Reagan a început desfrânarea, iar ultimul președinte va fi cel care îi va constrânge și pe ceilalți nouă împărați ai Națiunilor Unite să săvârșească același act. Reagan era președinte la timpul sfârșitului, în 1989, și, prin urmare, el trebuie să reprezinte profetic ultimul președinte din istorie, în vremea căruia ceilalți nouă împărați împlinesc același act, căci Isus ilustrează întotdeauna sfârșitul unui lucru prin începutul unui lucru. Reagan a fost o personalitate mediatică bogată și bine-cunoscută, recunoscută pe scară largă pentru propriul său stil aparte de a vorbi, care la început a fost în Partidul Democrat, iar în cele din urmă a trecut la Partidul Republican.

În versetul treizeci și unu, brațele care reprezentau papalitatea vor pângări sanctuarul tăriei. Din punct de vedere profetic, sanctuarul tăriei atât pentru Roma păgână, cât și pentru Roma papală, era Cetatea Romei. Aceasta se întemeiază pe faptul că ambele Rome au domnit pentru o anumită perioadă de timp din Cetatea Romei, iar atunci când domneau din Cetatea Romei, erau în esență invincibile.

La Roma păgână și-a început domnia de trei sute șaiszeci de ani la Bătălia de la Actium, în anul 31 î.Hr. Daniel, capitolul unsprezece, versetul douăzeci și patru, arată că ei aveau să-și urzească planurile din fortăreața lor, care era Cetatea Romei, pentru o „vreme”. O „vreme” profetică înseamnă trei sute șaiszeci de ani, iar la trei sute șaiszeci de ani după Bătălia de la Actium, unde Antoniu și Cleopatra au fost înfrânți, Constantin s-a mutat din Cetatea Romei în Cetatea Constantinopolului, iar perioada invincibilității Romei păgâne s-a încheiat.

Atunci când a treia piedică geografică pentru Roma papală (goții) a fost alungată din Cetatea Romei în anul 538, a început domnia de supremație a Romei papale de o mie două sute șaiszeci de ani și a continuat până în 1798, când papa a fost înlăturat din Cetatea Romei, aducând astfel fiarei papale rana de moarte profetică; iar în anul următor, 1799, acel papă (femeia care călărise fiara) a murit în captivitate.

Brațele (Clovis), care reprezentau papalitatea, urmau să pângărească sanctuarul cetății întărite, iar Constantin a început acea lucrare prin identificarea, pe cale filozofică, a cetății ca fiind o cetate inferioară Constantinopolului; și, din acel moment înainte, războiul acelei istorii, purtat de vrăjmașii Romei, s-a concentrat întotdeauna asupra atacării Cetății Romei, iar până în anul 476 nu a mai existat niciodată un descendent roman propriu-zis care să domnească în cetate, până în anul 538, când cetatea a devenit sanctuarul cetății întărite pentru Roma papală.

Ahab, Clovis și Franța prefigurează Statele Unite, iar sanctuarul de tărie al Statelor Unite este Constituția Statelor Unite. Acel document este un document divin și este un reper al istoriei profetice. De când Ronald Reagan a luat apărarea papalității în istoria care a condus până la 1989, Constituția a fost supusă unui atac constant și crescând, așa cum s-a întâmplat cu sanctuarul de tărie în declinul și căderea Romei păgâne. Când legea duminicală, care urmează să vină curând, în Statele Unite va fi impusă, Constituția va fi pe deplin răsturnată. Din vremea lui Reagan până la acea lege duminicală, istoria din perioada anilor 330–538 se repetă. În anul 538, papalitatea a fost așezată pe tron, prefigurând astfel vindecarea răni sale de moarte la acea lege duminicală.

Perioada de la Ronald Reagan până la legea duminicală este o perioadă profetică identificată în mod specific de Cuvântul profetic al lui Dumnezeu. „Brațele”, reprezentate prin Clovis, trebuiau

de asemenea să îndepărteze „necurmata” din împărăția, odinioară păgână, a Imperiului Roman. Religia imperiului fusese păgână chiar de la bun început, iar Clovis a început lucrarea de înlocuire a religiei păgânismului fățiș cu religia catolicismului, care nu este decât păgânism mascat.

Leta zunze u bupfalaho bza Protestanti hi ku helela loko ti sindzisa mfungho wa vulawuri bya vapapa hi nawu wa Sonto lowu taka hi ku hatlisa, hikuva nhlamuselo ntsena ya rito leri nge “Protestanti,” i ku lwisana na Rhoma. Loko u amukela mfungho wa vulawuri bya Rhoma, a wu lwisani na Rhoma. Eka Amosi ndzima ya vunharhu, ndzimana ya vunharhu, Amosi u vutisa xivutiso xa ririmi: “Xana vambirhi va nga famba swin’we, loko va nga pfumelelani?”

„În mișcările care se desfășoară acum în Statele Unite pentru a asigura instituțiilor și practicilor bisericii sprijinul statului, protestanții calcă pe urmele papistașilor. Mai mult decât atât, ei deschid ușa pentru ca Papalitatea să-și recapete, în America protestantă, supremația pe care a pierdut-o în Lumea Veche.” *The Great Controversy*, 573.

Când religia păgânismului a fost înlăturată ca religie oficială a regatului în anul 508, aceasta a preînchipuit că piedica, reprezentată de Pavel în a doua epistolă către Tesaloniceni, capitolul doi, fusese înlăturată înainte de descoperirea omului fărădelegii la legea duminicală care urmează să vină curând în Statele Unite. Supunerea religiei păgâne fățișe, în tranziția către religia păgână ascunsă a catolicismului, nu s-a petrecut instantaneu, iar în istorie este marcată ca începând cu convertirea lui Clovis la catolicism în anul 496 și fiind pe deplin împlinită până în anul 508.

Astfel, din anii lui Reagan, începând cu 1989, până la legea duminicală care va veni curând, protestantismul autentic va fi pe deplin restrâns în Statele Unite. În acel timp, Constituția, „sanctuarul țării” pentru Statele Unite, va fi răsturnată, iar a patra lucrare a „brațelor” din versetul treizeci și unu va fi împlinită, întrucât „brațele” vor așeza atunci papalitatea pe tronul pământului, așa cum s-a întâmplat în anul 538.

Odată ce papalitatea a preluat tronul în anul 538, narațiunea din Daniel trece de la descrierea modului în care papalitatea a cucerit lumea la subiectul modului în care papalitatea a persecutat poporul lui Dumnezeu în acea istorie. În versetul paisprezece al capitolului zece din Daniel, Gabriel îl înștiințase pe Daniel că scopul viziunii pe care urma să i-o prezinte era să arate „ce va veni peste poporul lui Dumnezeu în zilele de pe urmă”.

Acum am venit să-ți fac să înțelegi ce se va întâmpla poporului tău în zilele de pe urmă, căci vedenia este încă pentru multe zile. Daniel 10:14.

Versetele treizeci și doi până la treizeci și șase sunt versetele despre care sora White spune în mod direct că se vor repeta, iar aceste versete descriu persecuția din timpul domniei papalității de o mie două sute șaiszeci de ani, de la vremea când a fost așezată pe tron în anul 538, până când a primit rana sa de moarte în 1798.

Și pe cei ce lucrează cu nelegiuire împotriva legământului îi va strica prin lingușiri; dar poporul care își cunoaște Dumnezeul va fi tare și va săvârși mari lucrări. Și cei înțelepți dintre popor vor învăța pe mulți; totuși vor cădea de sabie și de flacăra, în robie și prin jaf, multe zile. Iar când vor cădea, vor fi ajutați cu puțin ajutor; dar mulți se vor alipi de ei cu lingușiri. Și unii

dintre cei înțelepți vor cădea, ca să fie încercați, curățiți și albiți, până la vremea sfârșitului; căci sfârșitul va fi la vremea hotărâtă. Și împăratul va face după voia lui; se va înălța și se va mări mai presus de orice dumnezeu și va spune lucruri nemaiauzite împotriva Dumnezeului dumnezeilor și va propăși până se va împlini mânia; căci ce este hotărât se va face. Daniel 11:32–36.

Versele descriu persecuția din Evul Întunecat, iar versetul treizeci și șase identifică apoi că papalitatea avea să prospere până când prima indignare a lui Dumnezeu împotriva împărăției de nord a lui Israel avea să se împlinească în 1798. Daniel a identificat mai întâi cum a fost așezată papalitatea pe tronul pământului, apoi cum a interacționat papalitatea cu poporul lui Dumnezeu, iar apoi căderea finală a papalității. Versetele patruzeci până la patruzeci și trei din Daniel unsprezece identifică modul în care papalitatea preia controlul asupra lumii, apoi versetul patruzeci și patru identifică modul în care ea persecuta poporul lui Dumnezeu din zilele de pe urmă, iar apoi versetul patruzeci și cinci identifică modul în care ea ajunge la sfârșitul ei final, fără să aibă cine să-i vină în ajutor.

Հայերեն «ճշմարտություն» բառը Սրանչելի Լեզվաբանը կազմեց՝ երրայական այբուբենի առաջին, տասներեքերորդ և վերջին տառերը միավորելով՝ ստեղծելու համար «ճշմարտություն» բառը: Տասներեքը ապստամբության խորհրդանիշ է, իսկ առաջինը ներկայացնում է վերջինը:

Аят тридцать первый описывает конец языческого Рима как четвертого царства библейского пророчества, а аят тридцать шестой определяет конец папского Рима как пятого царства библейского пророчества. Между первым описанием падения Рима и последним описанием падения Рима находится мятеж, представленный тем, что папство в ходе истории между началом и концом умертвило миллионы из народа Божьего. Применение этих аятов несёт на себе печать «истины».

Versetele patruzeci până la patruzeci și cinci, care sunt ilustrate de versetele treizeci până la treizeci și șase, încep cu căderea papalității și se încheie cu căderea papalității. În mijlocul istoriei care începe în 1798, până la încheierea timpului de probă, se află răzvrătirea Romei Moderne, care din nou ucide poporul lui Dumnezeu. Aplicarea acestor versete poartă, de asemenea, semnătura „adevărului” și ele se armonizează între ele pentru a oferi doi martori care statornicesc „adevărul”, iar ambele linii descriu Roma, care este simbolul ce va „întări vedenia”.

Și în vremurile acelea mulți se vor ridica împotriva împăratului de la miazăzi; de asemenea, cei silnici din poporul tău se vor înălța ca să împlinească vedenia; dar vor cădea. Daniel 11:14.

Fenomenul profetic pe care Daniel îl folosește în capitolul unsprezece este utilizat în mai mult decât doar versetele treizeci până la treizeci și șase, iar apoi în patruzeci până la patruzeci și cinci. Versetele paisprezece până la nouăsprezece arată cum Roma păgână a preluat controlul lumii, apoi versetele douăzeci până la douăzeci și patru arată cum Roma păgână s-a purtat cu poporul lui Dumnezeu, iar de la versetul douăzeci și patru până la versetul treizeci este prezentată căderea Romei păgâne.

Versetul paisprezece marchează începutul Romei păgâne, iar versetul treizeci marchează sfârșitul Romei păgâne. În istoria reprezentată la mijloc, Roma păgână este identificată ca răstignindu-L pe Hristos; astfel, răzvrătirea de la mijloc identifică aceste versete drept „adevăr”. Alfa și Omega Și-a pus semnătura de-a lungul întregului capitol unsprezece din cartea lui Daniel.

Versetul patruzeci conține istoria care începe în anii lui Ronald Reagan și care identifică alianța încheiată între Președintele Statelor Unite și omul fărădelegii. El marchează o perioadă specifică ce se încheie cu așezarea papalității pe tronul pământului, așa cum fusese în anul 538. Nu este o coincidență faptul că Clovis, regele francilor, ceea ce este Franța de astăzi, este simbolul Statelor Unite. Clovis a fost un tip al lui Reagan. Reagan a fost un simbol al protestantismului, după cum Clovis a fost un simbol al păgânismului.

Bitka u kojoj je Klodvig, kralj Franaka, prešao na katoličanstvo bila je Bitka kod Tolbijaka (poznata i kao Bitka kod Zülpicha ili Bitka kod Kölna). Ova bitka odigrala se godine 496. Klodvig je u to vrijeme bio poganin, ali je tokom bitke, kada se činilo da je njegovim snagama zaprijetio poraz, uputio molitvu kršćanskom Bogu svoje katoličke supruge za pomoć i zavjetovao se da će, ako odnese pobjedu, preći na kršćanstvo. Klodvig je doista izvojevaio pobjedu u toj bitki, te su kao posljedica toga on i znatan dio njegovih franačkih ratnika prešli na katoličanstvo, što je označilo značajan događaj u pokrštaivanju Franaka.

రేసల్డ్ రీగన్, తనను వొరొటన్టంట్లగ వొరకటించుకున్నవడు, రేము వోవ్తో ఒక రహస్య క్రూటమినీ ఏర్పరచుకోవడనికి తన వొరొరణ ఏమిటీ వొల్లడించడు: బైబిలు వొరవచనంలీనీ కొరొన్తువొరొధి సోవియట్ యూనియన్ అనీ తను దృఢంగా నమ్మినందువల్ల అనీ. మజీ సోవియట్ యూనియన్ కు వ్యతిరేకంగా రీగన్ చేసిన వొరటంట్, కొరొన్తువొరొధి ఎవరో అన్న విషయములీ తన గందరగోళానీ గుర్తించకుండానీ, అతడు కొరొన్తువొరొధితనీ చేతులు కలిపడు.

„Cei care ajung să fie confuzi în înțelegerea Cuvântului, care nu reușesc să vadă semnificația lui antihrist, se vor așeza cu siguranță de partea antihristului.” Kress Collection, 105.

Estados Unidos es un símbolo profético doble, tal como lo representan los dos cuernos de la bestia de la tierra. Francia también es un símbolo profético doble, tal como la representan Sodoma y Egipto en Apocalipsis capítulo once. Francia es el hijo primogénito del papado, y Reagan, en representación de Estados Unidos, fue el primero de los diez reyes de Apocalipsis capítulo diecisiete en los últimos días en fornicar con la ramera de Tiro, que había sido olvidada desde 1798. Ella fue olvidada en el tiempo del fin en 1798, pero comienza a ser recordada en el tiempo del fin en 1989.

Clovis, conducătorul Franței, a marcat începutul unei perioade de timp care a dus la așezarea papalității pe tron în 538, când papalitatea a adoptat apoi o lege duminicală la Conciliul de la Orléans. Reagan, conducătorul Statelor Unite, a marcat începutul unei perioade de timp care duce la așezarea din nou a papalității pe tronul pământului, prin legea duminicală care va veni în curând.

Franța este puterea în două aspecte care a așezat papalitatea în anul 538, iar Franța, prin generalul lui Napoleon, Berthier, a coborât papalitatea de pe tron în 1798. Statele Unite așază papalitatea pe

tron în zilele de pe urmă și, ca împăratul de frunte al celor zece împărați, Statele Unite o vor face în cele din urmă „pustie și goală, și îi vor mânca carnea, și o vor arde cu foc”.

Versetul patruzeci cuprinde istoria versetului treizeci și unu și arată că lucrarea de reșezare a papalității pe tronul pământului este reprezentată de perioada de timp care începe cu Ronald Reagan și se încheie cu ultimul președinte al Statelor Unite. Acel ultim președinte va fi fost prefigurat de Reagan, căci Isus ilustrează întotdeauna sfârșitul prin început.

En los primeros versículos de Daniel once, donde se expone esa historia profética (versículo dos), hallamos la historia que precedió a la historia del reino de Grecia. Grecia es un símbolo de las Naciones Unidas y del gobierno mundial único de los diez reyes de Apocalipsis diecisiete. El versículo tres de Daniel once introduce a Alejandro Magno, y el versículo dos representa la historia que precede al gobierno mundial único en los últimos días.

În versetul întâi, Gabriel arată pur și simplu că îl întărise pe Darius la începutul împărăției mezilor și perșilor, însă Gabriel venise la Daniel în capitolul zece, când domnea atunci Cyrus Persanul, nu Darius Medul. După ce leagă în mod limpede împărăția ca o împărăție profetică dublă a mezilor și perșilor (așa cum sunt Franța și Statele Unite), Gabriel introduce apoi istoria care precedă împărăția mondială a lui Alexandru cel Mare.

Iar acum îți voi arăta adevărul. Iată, se vor mai ridica încă trei împărați în Persia; iar al patrulea va fi cu mult mai bogat decât toți aceștia; și, prin puterea lui, datorită bogățiilor sale, va stârni pe toți împotriva împărăției Greciei. Daniel 11:2.

Alpha și Omega ilustrează întotdeauna sfârșitul unui lucru, împreună cu începutul acelui lucru, iar versetul doi se referă la istoria care precedă impunerea guvernării mondiale unice, așa cum este reprezentată de împărăția Greciei a lui Alexandru cel Mare. Versetul doi este o linie de profeție privitoare la Statele Unite, care, ca putere cu două coarne a zilelor de pe urmă, așa cum este prefigurată de puterea dublă a mezilor și perșilor și de Franța, identifică împărați care aveau să prefigureze președinți ai Statelor Unite în zilele de pe urmă, care urmau să se ridice înaintea guvernării mondiale unice întreite a balaurului, a fiarei și a prorocului mincinos. Clovis i-a corespuns lui Reagan ca primul președinte la începutul istoriei care conduce la reșezarea lui antihrist pe tron.

De la vremea lui Cyrus, în Daniel unsprezece, aveau să fie trei împărați, urmași de un al patrulea, care era cu mult mai bogat decât toți ceilalți. Darius a fost primul împărat al Imperiului Medo-Persan, iar Cyrus, care domnea când Daniel a primit istoria de la Gabriel, a fost al doilea împărat. După Cyrus aveau să urmeze patru împărați, astfel încât al patrulea dintre împărații următori avea să fie al șaselea împărat.

Al șaselea împărat avea să fie cel mai bogat împărat, iar președintele (împăratul) bogat avea să ridice pe toți împotriva țărâmului Greciei. Președinții de la Reagan încoace au fost Bush cel dintâi, Clinton, Bush al doilea, Obama; astfel, al șaselea și cel mai bogat împărat avea să fie Trump. Acest împărat (președinte) avea să „ridice” țărâmul Greciei (globaliștii). Definiția expresiei ebraice „a ridica” este foarte lămuritoare.

Cuvântul ebraic tradus prin „a stârni”, în verset, este o rădăcină primară care înseamnă „a trezi” sau „a se deștepta”. În istoria preînchipuită de al patrulea conducător după Cyrus, avea să fie ridicat un președinte cu mult mai bogat decât oricare alt președinte, iar prin tăria și puterea lui avea să fie adusă o „trezire” împotriva Greciei. Grecia, fiind un simbol al globalismului, progresismului și al „woke-ismului”, avea să fie adusă în centrul atenției în istoria celui de-al șaselea, celui mai bogat președinte. El avea să trezească întreaga lume de pe planeta pământ la controversa progresistului „woke-ism” și a dominației globale.

Trezirea la mișcarea progresistă a „woke-ismului”, care este adusă în timpul președinției celui mai bogat președinte, are loc odată cu cornul republican, chiar în vremea când trezirea celor zece fecioare are loc în cornul protestant.

Vom continua studiul nostru asupra versetului patruzeci din capitolul unsprezece al lui Daniel în articolul următor.

„Cu toate acestea, în pofida decăderii larg răspândite a credinței și a evlaviei, în aceste biserici există adevărați urmași ai lui Hristos. Înainte de cercetarea finală a judecăților lui Dumnezeu asupra pământului, va avea loc, între cei din poporul Domnului, o asemenea redeșteptare a evlaviei primare cum nu s-a mai văzut din timpurile apostolice. Duhul și puterea lui Dumnezeu vor fi revărsate peste copiii Săi. În acel timp, mulți se vor despărți de acele biserici în care iubirea acestei lumi a luat locul iubirii pentru Dumnezeu și pentru Cuvântul Său. Mulți, atât dintre slujitori, cât și dintre oameni, vor primi cu bucurie acele mari adevăruri pe care Dumnezeu a făcut să fie proclamate în acest timp, pentru a pregăti un popor pentru a doua venire a Domnului. Vrajmașul sufletelor dorește să împiedice această lucrare; și, înainte ca vremea pentru o asemenea mișcare să vină, el se va strădui s-o prevină prin introducerea unei contrafaceri. În acele biserici pe care le poate aduce sub puterea lui amăgitoare, va face să pară că binecuvântarea specială a lui Dumnezeu este revărsată; se va manifesta ceea ce se va crede a fi un mare interes religios. Mulțimile se vor bucura că Dumnezeu lucrează în chip minunat pentru ele, când, de fapt, lucrarea este a unui alt duh. Sub o înfățișare religioasă, Satana va căuta să-și extindă influența asupra lumii creștine.” Tragedia veacurilor, 464.